

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1917 kl. 1 e. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av herr Thorssons motion, nr 47, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åläggande för statens ämbets- och tjänstemän att underteckna ämbets- och tjänstehandlingar med tydlig namnunderskrift.

Uti en inom andra kammaren avgiven och till dess femte tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 47, har herr *Thorsson* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande av föreskrifter, varigenom statens ämbets- och tjänstemän åläggas att underteckna ämbets- och tjänstehandlingar med tydlig namnunderskrift. *Motionen.*

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Liksom motionären finner utskottet det vara önskvärt och ur praktisk synpunkt lämpligt, att namnunderskrifter å ämbetshandlingar och officiella utlåtanden göras så lätt tydbara som möjligt och att såväl statens ämbets- och tjänstemän som andra personer i mer eller mindre offentlig ställning undvika att tillkrångla eller på annat sätt utforma sina namnteckningar, så att de bli oläsliga. Utskottet delar däremot icke motionärens tro på, att detta önskemål skulle kunna vinnas genom någon av Kungl. Maj:t utfärdad föreskrift. För övrigt torde det med fog kunna ifrågasättas, om det är lämpligt att genom tvångsåtgärder söka ernå en förändring i det angivna syftet. Det lär bli synnerligen svårt att på ett rättvist och tillförlitligt sätt bestämma gränsen mellan en läslig och en oläslig namnteckning. Och för många äldre ämbets- och tjänstemän, som kanske i årtionden använt en invand namnteckning, skulle det dessutom *Utskottet.*

helt naturligt bli mycket svårt att ställa sig till efterrättelse en föreskrift sådan som den av motionären påyrkade.

Under uttalande av önskvärdheten utav att personer i ämbets- och tjänstemannaställning av egen drift söka utforma sina namnteckningar, så att de bli så läsliga som möjligt, hemställer utskottet,

att förevarande motion icke må till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1917.

På utskottets vägnar:

GUNNAR LÖWEGREN.

Vid ärendets slutbehandling inom utskottet hava närvarit: herrar Löwegren, Wikström, Åkerlindh, Thore, Persson i Tofta, Sundberg, Eurén, Ericson i Funäsdalen, Zander och Ericsson i Arboga.
